

DE TWEEDE BRIEF VAN JOHANNES

F.W. Grant

DE TWEEDE BRIEF VAN JOHANNES

De numerieke structuur van de Schrift

De tweede brief van Johannes
De numerieke structuur van de Schrift

Auteur: F.W. Grant
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie: 2024
Copyright: OudeSporen online uitgeverij

Inhoud

De tweede brief van Johannes	7
--	---

De tweede brief van Johannes

De tweede brief van Johannes is overduidelijk een aanhangsel van de eerste, waarin dezelfde waarheid gedeeltelijk en op dezelfde manier wordt behandeld, met alleen een nadruk op datgene waarvan we in de hele eerste brief hebben gezien dat het van bijzonder belang is. Zoals de goddelijke natuur zich openbaart in gerechtigheid en liefde, zo wordt hier de waarheid, die het fundament is van alle gerechtigheid, benadrukt in samenhang met de liefde. De onafscheidelijkheid van deze twee is ons reeds voldoende voorgehouden. Hier wordt de waarheid benadrukt, dat de liefde in de waarheid moet zijn, haar niet terzijde schuivend, niet buiten de grenzen tredend die zij oplegt - als we ze al grenzen kunnen noemen.

In de derde brief zullen we zien dat het de liefde is die benadrukt wordt, dat de waarheid in de liefde moet zijn.

Hier valt het iedereen op, dat de apostel zich richt tot een vrouw, - *'de uitverkoren vrouwe en haar kinderen,'* - de enige brief die op deze wijze in de Schrift is geschreven. Er moet natuurlijk een betekenis in zitten. Als hij aan een gemeente zou schrijven, zouden de verantwoordelijkheden van de gemeente natuurlijk aan de orde komen. Als hij aan een individu schrijft, gaat het op dezelfde manier over individuele verantwoordelijkheden. En als het iemand is, zoals hier, die in een bijzondere verhouding tot de gemeente staat, een

vrouw van wie verantwoordelijkheid vaak als de kleinste wordt beschouwd, dan kan met zekerheid worden gesteld dat hij een plicht afdwingt die aan iedereen toekomt, zoals aldus wordt geïllustreerd bij iemand die verondersteld zou kunnen worden er vrij van te zijn.

De grote zaak waarover hij schrijft is nog steeds datgene wat hij ons heeft laten zien als de zorg van zelfs de kleine kinderen, de zaak van de antichrist; niet de antichrist van de laatste dagen, maar zij die reeds de schaduw van de toekomst op het heden wierpen. Vele misleiders waren reeds in de wereld gegaan, die niet beleden dat Jezus Christus in het vlees kwam. Wij zien al dat niet alleen de wereld vol vijandigheid tegen Christus was, maar dat Satan onder hen die het geloof in Hem beleden, werkzaam was om het getuigenis dat God had opgewekt, te vernietigen. Wij hoeven ons niet te verwonderen hoe de ijver van de apostel ontvlamt. Het is de liefde die in hem spreekt, een brandende liefde tot Christus, zonder welke er geen goddelijke liefde is tot wie dan ook. Daarom moet de liefde in de waarheid zijn, die Christus is, de grote waarheid die al het andere karakter geeft.

De apostel begint met deze uitverkoren vrouw en haar kinderen te verzekeren, niet alleen dat hij hen liefheeft *'in waarheid'*, maar *'ter wille van de waarheid'* (vs 1). Zo zouden allen die de waarheid kenden zich verenigen in een dergelijke liefde. Deze waarheid zou in de kracht van God blijven. Niets kon haar vernietigen, gehandhaafd door God tegenover alle tegenstand. Met de moed die daaruit voortvloeit, beginnen we hier; en *'genade, barmhartigheid en vrede'* zijn aldus verzekerd *'van God de Vader en van de Heer Jezus Christus,*

de Zoon van de Vader,¹ Degene in wie de waarheid al haar heerlijkheid toont.

De apostel schrijft in de vreugde dat hij onder haar kinderen tot wie hij zich richt, sommigen heeft gevonden die in de waarheid wandelen volgens het gebod dat hij van de Vader heeft ontvangen, namelijk *'dat wij geloven in de naam van Zijn Zoon Jezus Christus'* (1 Joh. 3:23), en vervolgens *'dat wij elkaar liefhebben'*. Zo is de liefde vrij om zich te manifesteren. Geen nieuw gebod, zoals hij herhaalt uit zijn vorige brief, maar *'dat wat wij van het begin af hebben gehad'* (vs. 5); maar dan: *'dit is liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen'* (vs. 6). Er komt geen nieuwe versie van, geen toevoeging, geen verandering van welke aard dan ook. Wat vanaf het begin is gehoord, kan natuurlijk steeds beter worden begrepen, vollediger worden gerealiseerd, maar het moet hetzelfde blijven. Het is duidelijk hoe de positieve volmaaktheid van de inspiratie hierin besloten ligt.

Geen enkel menselijk element kan hieraan raken. Toch was misleiding al volop aan het werk. Vele misleiders waren de wereld in gegaan, en zij sloegen vrijmoedig toe op wat het fundament, het centrum, het hart van alles was: *'Jezus Christus in vlees en bloed'*. De geschiedenis is vol van deze pogingen van de vijand. Welke vorm zij ook mochten aannemen, er was maar één doel: Christus, in de volle gezegendheid van wat Hij is, van de ziel weg te nemen; en allen moesten op hun hoede zijn. Hij schrijft aan hen die hij erkent als wandelende in de waarheid, zij die de waarheid kenden, geliefd om deze reden, en toch

---

1 De aanhef lijkt de betrokken vraag te omvatten. We zagen in de eerste brief dat het de ontkenning van de Zoon van de Vader was die de antichrist aanduidde. Hier wordt dus de volledige titel gegeven, tegenover het kwaad dat deze zou ontkennen. S.R.

moet hij zeggen: *‘Let op uzelf, opdat u niet te gronde richt wat wij bewerkt hebben, maar een vol loon ontvangt’* (vs. 8). Zo subtiel en verraderlijk zijn de toenaderingen van het kwaad!

Het vertrouwen van de liefde in hen die het christendom belijden, zou, zelfs vanuit zijn onverdachte openhartigheid, kunnen leiden tot een ontvangst van datgene wat de kiem van de antichrist in zich draagt. Waar het ook gevonden werd, zelfs in zijn meest beginnend karakter, *‘ieder die verder gaat’* (iets nieuws ontwikkelt) *‘en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet’* (vs. 9). Het is geen louter menselijke fout, waarvoor we ons mogen verontschuldigen. Het is de dodelijke kracht van hem wiens werken Christus kwam vernietigen, en die zelf graag het werk van Christus zou vernietigen. *‘Wie in de leer blijft, die heeft zowel de Vader als de Zoon.’* Alles draait om het bezit van de ware Christus, zonder wie er helemaal geen openbaring van God is - in welke vorm dan ook; niets dan de wijdverbreide afgoderij van het menselijk hart. Dus, als iemand kwam, die deze leer niet bracht (hij zegt niet die een *andere* leer brengt, maar *deze* leer niet bezat), mocht hij niet in het huis ontvangen worden, of een gewone groet krijgen.

Dat is de kracht van het woord, dat door ‘hem Goddank’, zoals in onze gewone versie, verkeerd wordt uitgelegd. Er is misschien geen sprake van positieve sympathie voor zijn opvattingen, maar toch van het achteloos bekrachtigen ervan door gebrek aan uitgesproken afwijzing; dus wie hem eenvoudigweg groette, nam deel aan zijn slechte werken. Het is buitengewoon krachtige taal; en in deze dagen, waarin de wil van de mens vrij is en zijn gedachten zo overvloedig zijn, kan het moeilijk lijken te weten hoe het uit te voeren; maar de

apostel stelt de verantwoordelijkheid niet ter discussie. Het was die van iedere individuele christen; niet alleen voor leraren om te regelen, iets waar de gemeente mee te maken krijgt, (hoezeer die er natuurlijk ook mee te maken kan hebben,) maar ieder was verantwoordelijk om te handelen, of anderen nu wel of niet handelden. Christus moest de eerste zijn, en Christus moest alles zijn. Geen ander, niets anders, kon worden overwogen.

Er wordt niet gezinspeeld op de zielstoestand van degene die aldus als bedrieger wordt gekenmerkt. Het gaat helemaal niet om zijn zielstoestand; of hij uiteindelijk misschien toch beter is dan de leer die hij brengt. De vraag is eenvoudig *zijn leer*. Hij moet beoordeeld worden naar *zijn woorden*, niet naar zijn gedachten of motieven; en het is duidelijk dat dit voor de apostel een punt van zo'n bijzonder belang is, dat het datgene is wat zijn brief hier karakter geeft. Het is het eigenaardige en kenmerkende ervan. Het is iets dat moet worden toegevoegd aan wat meer formeel leerstellig is in de eerste brief. Er mag hier geen enkele tolerantie zijn. Tolerantie zou slechts het toestaan zijn van datgene wat het christendom tot op de bodem zou vernietigen en iedere christen zou beroven van datgene wat hem dit maakt.

Hier moet dus de onverdraagzaamheid van de liefde zelf zijn; en we zien heel duidelijk wat associatie hier betekent, zelfs van de lichtste soort. Het geeft aan degene die duldt, het karakter van datgene wat hij duldt, en juist de vroomheid van degene die dit doet zou noodzakelijkerwijs slechts een meer bedrieglijke dekmantel zijn waaronder het kwaad beter zou kunnen werken. Want hoezeer is de achteloze onbezorgdheid, zelfs van hen die vroom schijnen te

zijn, overal verantwoordelijk!² Wat een ramp is daardoor aangericht; de vermenging van rangen die zich niet kunnen vermengen, de vermenging van vrienden en vijanden, totdat het openlijk wordt verkondigd als christelijke naastenliefde om samen te gaan met hen die Christus verloochenen, in elk praktisch goed werk dat kan worden genoemd! Hier ligt de wortel, zoals duidelijk zou moeten zijn, van een immens kwaad dat de zogenaamde christelijke wereld heeft gevuld met datgene wat het werk van de vijand is. De apostel heeft nog veel meer te schrijven, maar wil dat nu niet doen met pen en inkt, in de hoop te komen en *'van mond tot mond te spreken'* (vs.

- 2 Er zijn veel vragen gesteld over hoe ver deze behandeling moet gaan, van hen die, terwijl ze persoonlijk gezond zijn (als dat gezond genoemd kan worden, dat niet instinctief verontwaardigd is over de oneer van onze heilige Heer) de bringer van een valse leer ontvangen of 'begroeten'. Zoals in de aantekeningen wordt aangetoond, zijn de ogenschijnlijk 'gezonde' en 'vrome' mensen gevaarlijker dan de openlijk slechte, wanneer zij doorgaan met dwalingen die zij niet persoonlijk hebben opgedrongen; want zij misleiden anderen door hun voorbeeld. Bovendien verklaart het voorliggende geschrift dat degene die groet, deel heeft aan de slechte daden van de ander. Zeer zeker illustreren zij dan het woord van de apostel: *'Een weinig zuurdesem maakt het geheel zuur'* (1 Kor. 5:7, 11), en staan zij zelf bloot aan dezelfde behandeling als de valse leraar. Dit geldt ongetwijfeld voor alle echte gemeenschap, aan de tafel van de Heer en elders. Ongetwijfeld zouden wij ook, als wij eenvoudiger en geestelijker waren, in liefde en trouw door onze weigering die neutrale mensen te begroeten laten zien hoe afschuwelijk voor God alle geknoei met onheilige ontkenningen van Zijn Zoon is. Evenmin is het misplaatst om de aandacht te vestigen op het feit dat er in deze laatste dagen van de kerkgeschiedenis een opleving lijkt te zijn, in de een of andere vorm, van de vroege godslasteringen over de Zoon van God. Laten wij elkaar waarschuwen voor de minste onachtzaamheid op dit punt. Er kan veel worden getolereerd - een zwak en gebrekkig begrip van de bedeling en andere waarheid - maar geen enkele onheilige aanraking van de Persoon of het Werk van onze gezegende, aanbiddelijke Heer mag een ogenblik worden getolereerd. S.R.

12). Des te duidelijker is het dat hier iets is waarover hij zelfs geen moment wil uitstellen om te spreken, iets dat hij zelfs niet wil bewaren tot de tijd van samenkomst. Hoe vol plechtige waarschuwing is zo'n brief als deze!³

---

3 De slotgroet van de kinderen van de 'uitverkoren zuster' doet ons denken aan het slot van 1 Petrus, en kan op dezelfde manier worden uitgelegd. - S.R.

Bron:

4-3 John' Epistles. The Notes from the Numerical Bible. 4 The Catholic Epistles

Publishers: Loizeaux Brothers, 1 East 13th Street, New York. The Bible Truth Press, New York.

https://www.stempublishing.com/authors/FW_Grant/Numerical_Bible/FWG_Numerical_Bible41.html

Vertaald met www.DeepL.com/Translator door Adrie Straver (2023).

Enkele vertaalcorrecties door: Adrie Straver / Jan Paul Spoor / Carien Bus-Spoor